

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 20 lipca 2007 r. (23.07)
(OR. en)**

**11177/1/07
REV 1**

CONCL 2

PISMO PRZEWODNIE

Od: Prezydencja

Do: Delegacje

Dotyczy: **RADA EUROPEJSKA W BRUKSELI
21-22 CZERWCA 2007 R.**

KONKLUZJE PREZYDENCJI

Delegacje otrzymują w załączeniu poprawioną wersję konkluzji prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli (21-22 czerwca 2007 r.).

Posiedzenie Rady Europejskiej zostało poprzedzone wystąpieniem przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Hansa-Gerta Pötteringa, po którym nastąpiła wymiana poglądów.

1. Europa jest zjednoczona w swoim przekonaniu, że tylko pracując razem jesteśmy w stanie reprezentować swoje interesy i cele w przyszłości. Unia Europejska jest zdeterminowana, by jej ideały zrównoważonego, skutecznego i sprawiedliwego porządku gospodarczego i społecznego przyczyniały się do globalnego procesu.
2. Unia Europejska ponosi podwójną odpowiedzialność. Aby zagwarantować sobie w przyszłości rolę aktywnego uczestnika w szybko zmieniającym się świecie i wobec coraz większych wyzwań, musimy utrzymywać i rozwijać zdolność Unii Europejskiej do działania oraz ponoszenia odpowiedzialności przed obywatelami. Dlatego musimy skupić nasze wysiłki na koniecznym procesie reformy wewnętrznej. Jednocześnie zadaniem Unii Europejskiej jest kształtowanie polityki europejskiej tu i teraz z korzyścią dla obywateli Europy.
3. Przykładami ostatnich udanych inicjatyw są: rozporządzenie w sprawie roamingu, które zmniejsza koszt nowoczesnej komunikacji w Europie, utworzenie europejskiego obszaru płatniczego, dzięki czemu łatwiejsze staje się wspólne podróżowanie i życie w UE, oraz ciągła poprawa w dziedzinie praw konsumenta, które gwarantują obywatelom te same wysokie standardy na terenie całej Unii Europejskiej.
4. Podejmując decyzje w sprawie zintegrowanej polityki dotyczącej klimatu i energii, Rada Europejska obradująca wiosną 2007 roku podkreśliła synergie istniejące między tymi dwoma kluczowymi obszarami i wytyczyła drogę ku lepszemu ochronie klimatu i odpowiedzialnemu traktowaniu energii.
5. Ścisła współpraca policyjna i sądowa na poziomie transgranicznym oznacza większe bezpieczeństwo dla wszystkich. UE działa jednocześnie na rzecz ochrony i wzmocnienia swobód obywatelskich na poziomie europejskim.
6. Udział w codziennym życiu obywateli i zagwarantowanie zdolności Unii Europejskiej do działania w przyszłości: mając na uwadze taki dwójaki cel, Rada Europejska przyjęła dziś poniższe konkluzje.

7. Rada Europejska podkreśla fundamentalne znaczenie wzmocnienia komunikacji z obywatelami Europy, zapewnienia pełnych i kompleksowych informacji na temat Unii Europejskiej oraz angażowania ich w stałym dialogu. Będzie to miało szczególne znaczenie podczas zbliżającej się konferencji międzypaństwowej i procesu ratyfikacji.

I. REFORMA TRAKTATÓW

8. Rada Europejska stoi na stanowisku, że po dwóch latach niepewności związanej z reformą Traktatu Unii, nadeszła pora, aby kwestia ta znalazła rozstrzygnięcie i aby Unia osiągnęła postępy w tym zakresie. Okres refleksji dał sposobność do przeprowadzenia szerokiej debaty publicznej oraz umożliwił przygotowanie warunków sprzyjających wypracowaniu rozwiązania.
9. W tych okolicznościach Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje sporządzone przez prezydencję sprawozdanie (10659/07) na mocy mandatu przyznanego jej w czerwcu 2006 roku i jest zdania, że szybkie rozwiązanie tej kwestii ma znaczenie priorytetowe.
10. W tym celu Rada Europejska postanawia zwołać konferencję międzypaństwową i wzywa prezydencję do bezzwłocznego podjęcia niezbędnych kroków zgodnie z art. 48 TUE z myślą o rozpoczęciu tej konferencji przed końcem lipca natychmiast po spełnieniu stosownych wymogów prawnych.
11. Prace konferencji międzypaństwowej będą prowadzone zgodnie z mandatem określonym w załączniku I do niniejszych konkluzji. Rada Europejska wzywa kolejną prezydencję do przygotowania projektu tekstu Traktatu zgodnie z zapisami mandatu oraz do przedłożenia tego projektu konferencji międzypaństwowej niezwłocznie po jej rozpoczęciu. Konferencja międzypaństwowa zakończy swoje prace możliwie najszybciej, a w każdym przypadku przed końcem 2007 roku, tak aby uzgodniony tekst Traktatu mógł być ratyfikowany przed wyborami do Parlamentu Europejskiego w czerwcu 2009 roku.

12. Konferencja międzyrządowa będzie prowadzona pod ogólnym zwierzchnictwem szefów państw lub rządów wspieranych przez członków Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych. W konferencji będzie uczestniczył przedstawiciel Komisji. Parlament Europejski będzie ściśle współpracował z konferencją i uczestniczył w jej pracach za pośrednictwem trzech przedstawicieli. Obsługę biurową na potrzeby konferencji zapewni Sekretariat Generalny Rady.
13. Po zasięgnięciu opinii przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Rada Europejska zwraca się do Parlamentu Europejskiego o przedstawienie do października 2007 roku – w celu stworzenia korzystnych warunków dla rozwiązania kwestii przyszłego składu Parlamentu Europejskiego w stosownym czasie przed wyborami w 2009 roku – projektu inicjatywy przewidzianej w Protokole 34 uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.
14. Wzywa się kolejną prezydencję do dopilnowania, aby kraje kandydujące otrzymywały w trakcie całej konferencji międzyrządowej pełne i regularne informacje dotyczące jej prac.

II. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

15. Dzięki działaniom prowadzonym na podstawie programu z Tampere i programu haskiego osiągnięto znaczne postępy w rozwijaniu Unii jako przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Rada Europejska podkreśla konieczność dalszej realizacji tych programów oraz pracy nad kolejnymi inicjatywami będącymi kontynuacją tych programów w celu dalszego wzmocnienia wewnętrznego bezpieczeństwa Europy oraz podstawowych wolności i praw obywateli.

16. Niedawne wydarzenia ponownie wskazały na potrzebę szybkiego postępu w opracowaniu wszechstronnej europejskiej polityki w dziedzinie migracji opartej na wspólnych zasadach politycznych, uwzględniającej wszystkie aspekty migracji (agendę migracji i rozwoju, jak również aspekty wewnętrzne, takie jak migracja legalna, integracja, ochrona uchodźców, kontrola granic, readmisja oraz zwalczanie nielegalnej migracji i handlu ludźmi), opartej na prawdziwym partnerstwie z państwami trzecimi i w pełni zintegrowanej z zewnętrznymi politykami Unii. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje dotychczasowe postępy w realizacji działań priorytetowych koncentrujących się na Afryce i regionie śródziemnomorskim, w tym ostatnie misje UE w Afryce oraz konkretną współpracę z partnerami afrykańskimi i euro-śródziemnomorskimi, w ramach globalnego podejścia do kwestii migracji i wzywa do przyspieszenia i intensyfikacji tych priorytetowych działań. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje również komunikat Komisji z 16 maja 2007 r. w sprawie stosowania globalnego podejścia do migracji do regionów wschodnich i południowo-wschodnich sąsiadujących z UE. Przyznając, że istnieje potrzeba zintensyfikowanej i bardziej skoordynowanej współpracy z tymi regionami, Rada Europejska zatwierdza konkluzje Rady z 18 czerwca 2007 r., w tym wykaz środków priorytetowych. Rada Europejska wzywa państwa członkowskie i Komisję do zapewnienia przydziału odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych, w istniejących ramach finansowych, w celu umożliwienia terminowej realizacji wszechstronnej polityki migracyjnej.
17. Rada Europejska podkreśla znaczenie bliższej współpracy z państwami trzecimi w zarządzaniu przepływami migracyjnymi. Konkretnie partnerstwa z państwami trzecimi w dziedzinie migracji mogłyby przyczynić się do stworzenia spójnej polityki migracyjnej, która łączyłaby środki ułatwiające właściwe zarządzanie możliwościami legalnej migracji i korzyściami z nich płynącymi – przy poszanowaniu kompetencji państw członkowskich i szczególnych potrzeb ich rynków pracy – ze środkami służącymi zwalczaniu nielegalnej migracji, ochronie uchodźców i stawianiu czoła zasadniczym przyczynom migracji, przy jednoczesnym korzystnym oddziaływaniu na rozwój w krajach pochodzenia. Należy dokładniej zbadać ewentualność tworzenia partnerstw na rzecz mobilności, jak również możliwość migracji wahadłowej w świetle komunikatu Komisji z 16 maja 2007 r.; w tym kontekście Rada Europejska zatwierdza konkluzje Rady z 18 czerwca 2007 r. Rada Europejska jest przekonana, że nielegalne zatrudnienie stanowi jeden z głównych czynników zachęcających do nielegalnej imigracji. W związku z tym podkreśla znaczenie wniosku dotyczącego dyrektywy określającej zasady unikania nielegalnego zatrudniania obywateli państw trzecich.

18. Rada Europejska potwierdza potrzebę wzmocnienia zdolności Unii do udziału w zarządzaniu zewnętrznymi granicami państw członkowskich i podkreśla znaczenie dalszego wzmocniania potencjału agencji FRONTEX w tej kwestii. Wspólne operacje na zewnętrznych granicach państw członkowskich przyczyniają się do zwalczania nielegalnej migracji i ratowania istnień ludzkich; należy je zatem kontynuować. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym porozumienie osiągnięte w sprawie ustanowienia zespołów szybkiej interwencji granicznej, uruchomienia sieci patroli wybrzeża i utworzenia scentralizowanego zestawu narzędzi technicznych, które można udostępnić państwom członkowskim. Rada Europejska wzywa wszystkie zainteresowane strony do dołożenia wszelkich starań służących jak najszybszemu osiągnięciu operacyjności przez zespoły szybkiej interwencji granicznej oraz do pełnego wykorzystania nowych możliwości, jakie stwarza sieć patroli wybrzeża i wspomniany wyżej zestaw narzędzi, w tym do zwiększenia liczby i wzmocnienia wspólnych patroli. Przywołując program haski, Rada Europejska potwierdza, że solidarność europejska i sprawiedliwy podział obowiązków znajdują się pośród podstawowych zasad kierujących działaniami Europy w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi UE, zgodnie z systemem zintegrowanego zarządzania.
19. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje niedawne porozumienie dotyczące rozporządzenia w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) i wymiany między państwami członkowskimi informacji o wizach krótkoterminowych, oraz decyzję Rady w sprawie dostępu do danych w VIS dla wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym, ich wykrywania i prowadzenia odnośnych dochodzeń. Wraz z rozwojem nowoczesnych środków kontroli i identyfikacji, stanowią one kolejne istotne kroki na drodze usprawnienia wymiany informacji między państwami członkowskimi, przyczyniając się w ten sposób do poprawy zarządzania wspólną polityką wizową oraz zwiększenia bezpieczeństwa obywateli. Rada Europejska wzywa do szybkiego wdrożenia rozporządzenia w sprawie VIS i powyższej decyzji Rady.
20. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje także wysiłki podjęte z myślą o polepszeniu ciągłej i pogłębionej współpracy na poziomie UE i pomiędzy państwami członkowskimi w obszarze integracji i dialogu międzykulturowego. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje w szczególności konkluzje Rady z 12 czerwca w sprawie wzmocnienia polityk integracyjnych w UE przez propagowanie koncepcji jedności w różnorodności. Podkreśla znaczenie kolejnych inicjatyw służących ułatwieniu wymiany doświadczeń państw członkowskich dotyczących polityk integracyjnych.

21. Rada Europejska potwierdza swoje zaangażowanie w urzeczywistnienie – do końca 2010 roku – wspólnego europejskiego systemu azylowego jako części wszechstronnej europejskiej polityki migracyjnej.
22. Rada Europejska dokona przeglądu stanu wdrożenia wszechstronnej polityki migracyjnej na kolejnym posiedzeniu w grudniu 2007 roku na podstawie opracowanego przez Komisję okresowego sprawozdania z postępów. Sprawozdanie to powinno przedstawiać postępy w stosowaniu globalnego podejścia do kwestii migracji wobec Afryki i regionu śródziemnomorskiego, jak również pierwsze postępy w stosowaniu globalnego podejścia do kwestii migracji wobec wschodnich i południowo-wschodnich regionów sąsiadujących z Unią Europejską.
23. Rozszerzenie obszaru Schengen poprawi jakość codziennego życia obywateli, w związku z czym kwestia ta pozostaje ważnym priorytetem dla UE. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje prace przygotowawcze podjęte w ramach projektu SIS One4All i zachęca państwa członkowskie uczestniczące w projekcie do dalszych działań służących spełnieniu wszystkich wymogów, określonych w konkluzjach Rady (ds. WSiSW) z 5-6 grudnia 2006 r., koniecznych do zniesienia kontroli na wewnętrznych granicach lądowych i morskich do końca grudnia 2007 roku oraz na granicach powietrznych nie później niż do marca 2008 roku, pod warunkiem spełnienia wszystkich tych wymogów. Rada Europejska wzywa jednocześnie Komisję do zakończenia pozostałych prac w zaplanowanym terminie tak, by projekt SIS II został sfinalizowany nie później niż do grudnia 2008 roku.
24. Nadal konieczne jest podejmowanie szczególnych wysiłków na rzecz wzmocnienia współpracy policyjnej i sądowej oraz walki z terroryzmem. Obywatele Europy oczekują, że UE i jej państwa członkowskie podejmą zdecydowane działania na rzecz ochrony ich wolności i bezpieczeństwa, w szczególności w dziedzinie walki z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną.
25. Niedawna decyzja dotycząca włączenia podstawowych postanowień traktatu z Prüm do ram prawnych Unii przyczyni się do zintensyfikowania transgranicznej współpracy policyjnej. W tym samym kontekście Unia Europejska podkreśla znaczenie dalszego wzmacniania zdolności operacyjnych Europolu i z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o przekształceniu konwencji o Europolu w decyzję Rady, zgodnie z konkluzjami Rady (ds. WSiSW) z 12-13 czerwca 2007 r.

26. Ochrona praw obywateli jest tak samo istotna dla utworzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, jak zagwarantowanie ochrony obywatelom Europy. W tym kontekście Rada Europejska szczególnie wzywa Radę, by przed końcem roku osiągnęła porozumienie odnośnie do decyzji ramowej w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.
27. Rada Europejska wzywa do jak najszybszego kontynuowania prac dotyczących praw procesowych w postępowaniu karnym tak, by przyczynić się do wzrostu zaufania do systemów prawnych innych państw członkowskich, a tym samym ułatwienia wzajemnego uznawania decyzji sądowych. Niedawne ogólne porozumienie na temat decyzji ramowej w sprawie zwalczania niektórych form rasizmu i ksenofobii stanowi wyraźny sygnał zaangażowania Europy w walkę z nietolerancją.
28. W interesie obywateli europejskich konieczne jest szybkie porozumienie odnośnie do rozporządzenia w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I), rozporządzenia w sprawie jurysdykcji i prawa właściwego w sprawach małżeńskich (Rzym III) i rozporządzenia w sprawie obowiązków alimentacyjnych.
29. Wzywa się Radę, by kontynuowała prace nad oceną tego, czy przepisy wspólnotowego prawa w zakresie prawa umów, w tym prawa umów konsumenckich, tworzą konsekwentną i spójną całość.
30. Rada Europejska dostrzega postępy osiągnięte w opracowywaniu prawodawstwa dotyczącego wymiany informacji na poziomie europejskim o wyrokach skazujących w sprawach karnych w poszczególnych krajach i zwraca się do Rady o dopilnowanie, by krajowe systemy rejestrów karnych zostały ze sobą jak najszybciej połączone za pomocą europejskiej sieci. Rada nadal powinna również propagować elektroniczną drogę komunikacji w sprawach prawnych („e-sprawiedliwość”) zarówno w dziedzinach karnych, jak i cywilnych.
31. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji na temat walki z cyberprzestępczością i wzywa do opracowania ram polityki w tej dziedzinie.

III. ZAGADNIENIA GOSPODARCZE, SPOŁECZNE I ŚRODOWISKOWE

32. Dalsze wzmacnianie czterech swobód rynku wewnętrznego (swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału) oraz usprawnianie jego funkcjonowania nadal ma nadrzędne znaczenie dla wzrostu, konkurencyjności i zatrudnienia. Rada Europejska oczekuje na przedstawienie jesienią przez Komisję przeglądu jednolitego rynku, wraz z towarzyszącymi mu wnioskami. Wzywa Radę i Parlament Europejski do osiągnięcia szybkich postępów w kwestii nowego podejścia oraz rozporządzeń w sprawie wzajemnego uznawania, w stosownych przypadkach, bez uszczerbku dla harmonizacji krajowych przepisów technicznych.
33. Rada Europejska odnotowuje postępy osiągnięte przez Radę w zakresie projektu dyrektywy w sprawie urzeczywistnienia wewnętrznego rynku usług pocztowych, która będzie musiała zapewnić finansowanie wydajnej i wysokiej jakości usługi powszechnej, wzywa także Parlament Europejski, Radę i Komisję do niezwłocznej intensyfikacji dyskusji na ten temat i ich zakończenia z myślą o osiągnięciu porozumienia w sprawie dyrektywy w należyтым czasie.
34. Rada Europejska wzywa Radę do szybkiego uzgodnienia pierwszych czterech wniosków w sprawie wspólnych inicjatyw technologicznych (ARTEMIS, inicjatywy dotyczącej wbudowanych systemów komputerowych; IMI, inicjatywy dotyczącej medycyny innowacyjnej; „czyste niebo”, inicjatywy dotyczącej aeronautyki i transportu lotniczego, a także ENIAC, inicjatywy dotyczącej technologii nanoelektronicznych); wzywa również Komisję, by jak najszybciej przedstawiła pozostałe wspólne inicjatywy technologiczne, o których mowa w szczegółowym programie „Współpraca” wykonującym 7. program ramowy w dziedzinie badań. Rada Europejska przypomina jak ważne jest otwarte i przejrzyste zarządzanie tymi inicjatywami.
35. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje fakt, że trwają ożywione prace nad rozporządzeniem w sprawie Europejskiego Instytutu Technologii i w związku z tym wzywa Radę, by na posiedzeniu w dniu 25 czerwca uzgodniła podejście ogólne do tego rozporządzenia, w tym w kwestii stosownego finansowania zgodnie ze wspólnotowymi procedurami budżetowymi. Rada Europejska jest przekonana, że ostateczna decyzja Rady i Parlamentu Europejskiego zostanie podjęta przed końcem tego roku.

36. Rada Europejska potwierdza znaczenie Galileo jako kluczowego projektu Unii Europejskiej i wzywa Radę do podjęcia zintegrowanej decyzji w sprawie realizacji Galileo jesienią 2007 roku.
37. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę w sprawie Karty Europejskiej dotyczącej korzystania z własności intelektualnej będącej w posiadaniu instytucji badawczych i uniwersytetów (*IP-Charter*), co ma poprawić transfer wiedzy pomiędzy środowiskami naukowymi a przemysłem, oraz jej wkład w rozwój europejskiej przestrzeni badawczej. Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia na początku 2008 roku inicjatyw stanowiących kontynuację zielonej księgi w sprawie europejskiej przestrzeni badawczej.
38. W obszarze polityki społecznej należy zdecydowanie kontynuować prace nad koordynacją systemów zabezpieczenia społecznego z myślą o jak najszybszym rozwiązaniu pozostałych nierozstrzygniętych kwestii. Rada Europejska oczekuje zapowiedzianego komunikatu Komisji na temat elastyczności i pewności zatrudnienia (*flexicurity*), na podstawie którego przed końcem bieżącego roku możliwe będzie uzgodnienie wspólnych zasad; z zadowoleniem przyjmuje również postępy w opracowywaniu strategii czynnej integracji. Rada Europejska oczekuje przedstawienia zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększaniu mobilności pracowników dzięki łatwiejszemu gromadzeniu i zachowywaniu nieprzepadalnych uprawnień do dodatkowych emerytur, na podstawie którego prowadzone będą dalsze prace w tej dziedzinie. Wzywa się państwa członkowskie do szybkiej realizacji przyjętej niedawno wspólnotowej strategii na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2007–2012, która wzmocni ogólne podejście do dobrego samopoczucia w pracy i przyczyni się do wznowienia działań profilaktycznych i usprawnień dla pracowników. Rada Europejska wzywa państwa członkowskie, Komisję i partnerów społecznych do intensywnego korzystania z Sojuszu dla Rodzin w celu promowania dobrych praktyk i innowacyjnych metod podejścia do polityk przyjaznych rodzinie zgodnych z polityką publiczną poszczególnych państw członkowskich oraz w celu propagowania równości płci. Rada Europejska oczekuje na zapowiadane sprawozdanie Komisji podsumowujące sytuację społeczną.

39. Przedmiotem poważnego zaniepokojenia pozostaje HIV/AIDS. Działania służące zwalczaniu światowej pandemii HIV/AIDS powinny obejmować ogólne programy zapobiegawcze, szkolenie personelu opieki zdrowotnej, zwiększanie świadomości we wszystkich grupach społeczeństwa i zajęcie się kosztami leczenia. Rada Europejska wzywa Komisję do realizacji planu działania w sprawie zwalczania HIV/AIDS w Unii Europejskiej i krajach sąsiadujących w latach 2006–2009 oraz europejskiego programu przeciwdziałania HIV/AIDS, malarii i gruźlicy przez działania zewnętrzne (2007–2011). Do państw członkowskich należy zapewnienie przywództwa politycznego w zwalczaniu tej pandemii. Przemysł farmaceutyczny powinien ułatwić dostęp do tanich leków i współpracować z instytucjami rządowymi i organizacjami pozarządowymi przy zapewnianiu kanałów dystrybucji leków przeciw HIV/AIDS.
40. Rada Europejska przypomina swoje konkluzje z marca 2007 roku w sprawie zintegrowanej polityki dotyczącej klimatu i energii. Z zadowoleniem przyjmuje ważny sygnał wysłany ze szczytu G8, który odbył się w Heiligendamm. Wyraźne odniesienie do obniżenia emisji co najmniej o połowę do roku 2050, zaangażowania w proces UNFCCC (Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu) oraz osiągnięcia kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 przed 2009 rokiem stanowi obiecującą podstawę dla zbliżających się negocjacji w ramach UNFCCC, które powinny się rozpocząć na Bali w grudniu 2007 roku. Rada Europejska zachęca wszystkie strony do aktywnego i konstruktywnego udziału w pilnej i globalnej reakcji na wyzwanie związane ze zmianami klimatu w oparciu o zasadę wspólnych, lecz zróżnicowanych obowiązków i odnośnych zdolności. Podkreśla znaczenie skutecznej i sprawnej realizacji wszystkich aspektów wszechstronnego planu działania w dziedzinie energii z myślą o przyspieszeniu prac nad polityką energetyczną dla Europy. Odnośnie do ochrony klimatu Rada Europejska oczekuje terminowego przedstawienia przez Komisję wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie systemu UE handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) opartego na procesie przeglądu i zaleceniach Rady. Wzywa Komisję do rozważenia, w ramach przeglądu EU ETS, ewentualnego rozszerzenia zakresu systemu na użytkowanie gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwo. Podkreśla zamiar Unii, by tym systemem zostały objęte działania w dziedzinie lotnictwa w taki sposób, by nie wpływało to negatywnie na konkurencyjność.

41. Coraz bardziej oczywistym staje się fakt, że zmiany klimatu będą miały znaczny wpływ na zagrożenia bezpieczeństwa międzynarodowego. Rada Europejska wzywa Wysokiego Przedstawiciela i Komisję Europejską do ścisłej współpracy w tej istotnej kwestii oraz do przedstawienia wspólnego sprawozdania na posiedzenie Rady Europejskiej wiosną 2008 roku.
42. Rada Europejska przypomina, jakie znaczenie ma skuteczny i zrównoważony europejski system transportu i przyjmuje do wiadomości zamiar Komisji przedstawienia, nie później niż w czerwcu 2008 roku, modelu oceny wszystkich kosztów zewnętrznych, który posłuży jako podstawa przyszłych obliczeń opłat za korzystanie z infrastruktury. Modelowi temu będzie towarzyszyć ocena oddziaływania internalizacji kosztów zewnętrznych obejmująca wszystkie środki transportu oraz dalsze działania zgodne z dyrektywą o eurowinietach.
43. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje ożywioną debatę, w szczególności w trakcie konferencji w Bremie w maju 2007 roku, która toczyła się w Europie na temat przyszłej polityki morskiej i wzywa Komisję do przedstawienia europejskiego planu działania przewidywanego na październik. Biorąc pod uwagę zasadę pomocniczości, wspomniany plan działania powinien mieć na celu zbadanie pełnego potencjału działalności gospodarczej związanej z morzem w sposób zrównoważony z punktu widzenia środowiska.
44. Rada Europejska gratuluje Cypru i Malcie stopnia konwergencji osiągniętego od momentu przystąpienia do UE, dzięki należyтым politykom gospodarczym i finansowym, i z zadowoleniem przyjmuje fakt spełnienia przez oba kraje wszystkich kryteriów konwergencji określonych w Traktacie. W tym kontekście Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący przyjęcia euro przez Cypr i Maltę 1 stycznia 2008 r.

IV. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

Europejska polityka sąsiedztwa

45. Rada Europejska potwierdza nadrzędne znaczenie europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS), która ma na celu utrwalenie obszaru dobrobytu, stabilności i bezpieczeństwa w oparciu o prawa człowieka, demokrację i zasadę państwa prawnego, jak również wspieranie procesu reform i modernizacji w krajach partnerskich sąsiadujących z Unią.
46. Rada Europejska zatwierdza konkluzje Rady dotyczące wzmacniania europejskiej polityki sąsiedztwa oraz przygotowane przez prezydencję sprawozdanie z postępów obejmujące zestaw środków służących dalszemu wzmacnianiu polityki sąsiedztwa. Wprawdzie charakter EPS jako jednolitych i spójnych ram politycznych należy zachować, to jednak realizacja tej polityki powinna w należyty sposób uwzględniać specyficzną sytuację krajów partnerskich. Rada Europejska wzywa przyszłe prezydencje do dalszych prac na podstawie sprawozdania prezydencji oraz stosownych wniosków i komunikatów Komisji.

Azja Środkowa

47. Rada Europejska przyjęła strategię UE dotyczącą nowego partnerstwa z Azją Środkową. Strategia ta posłuży jako ogólne ramy stosunków między UE a państwami Azji Środkowej, w tym w dziedzinach praw człowieka, państwa prawnego, dobrych rządów i demokracji, edukacji, rozwoju gospodarczego, handlu i inwestycji, energii i transportu, polityk dotyczących środowiska, oraz migracji i dialogu międzykulturowego. Strategia określa priorytety UE dotyczące współpracy z tym regionem jako całością, choć jej realizacja będzie dostosowana do konkretnych wymogów i wyników poszczególnych państw Azji Środkowej. Rada Europejska zwraca się do Rady i Komisji o regularny przegląd postępów w realizacji przedmiotowej strategii i przedłożenie pierwszego sprawozdania z postępów Radzie Europejskiej do połowy 2008 roku.

Proces z Heiligendamm

48. Rada Europejska, przypominając ewolucję instrumentów UE i forów dialogu z udziałem gospodarek wschodzących, z zadowoleniem przyjmuje zapoczątkowanie procesu z Heiligendamm przez szczyt G8 w czerwcu 2007 roku, który rozpoczyna nową formę dialogu w szczególności z Brazylią, Chinami, Indiami, Meksykiem i Republiką Południowej Afryki. Rada Europejska uznaje rosnące znaczenie, jakie mają powyższe i inne gospodarki wschodzące. Proces z Heiligendamm powinien przyczynić się do intensyfikacji dialogu politycznego i propagowania współpracy z przedmiotowymi krajami, szczególnie w dziedzinie innowacji i własności intelektualnej, warunków inwestycyjnych, w tym odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej, efektywności energetycznej i współpracy na rzecz rozwoju.

UE–Afryka

49. Drugi szczyt UE–Afryka w Lizbonie w grudniu 2007 roku będzie stanowił ważną okazję do wzmocnienia stosunków między UE a Afryką i stworzenia nowego, ambitnego i strategicznego partnerstwa.
50. Przywołując swoje konkluzje z czerwca 2005 roku, Rada Europejska podkreśla znaczenie, jakie przywiązuje do dalszego zacieśniania współpracy z Unią Afrykańską w celu zadbania o to, aby wspólna strategia UE–Afryka mogła zostać przyjęta przed grudniem 2007 roku. Rada Europejska potwierdza zdecydowany zamiar dalszego popierania Unii Afrykańskiej z myślą, między innymi, o wzmocnieniu potencjału Unii Afrykańskiej w zakresie zarządzania konfliktami, ich rozwiązywania i zapobiegania im. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zamiar ustanowienia partnerstwa energetycznego UE–Afryka na szczycie z udziałem obu stron.
51. Rada Europejska podkreśla potrzebę nowych uzgodnień umożliwiających szybkie uruchamianie środków finansowych UE w celu wsparcia szybkiego rozmieszczenia sił UA; kwestia ta powinna być traktowana priorytetowo. Rada potwierdza zobowiązania podjęte w ramach strategii UE zatytułowanej „UE i Afryka: w kierunku partnerstwa strategicznego” i zachęca państwa członkowskie do dołożenia wszelkich starań, aby osiągnąć określone w strategii cele.

Europejska Polityka Bezpieczeństwa i Obrony

52. Rada Europejska zatwierdza sprawozdanie prezydencji na temat EPBiO zawierające mandat dla kolejnej prezydencji.

V. IRLANDIA PÓŁNOCNA

53. Brytyjski premier i premier Irlandii Północnej przekazali Radzie Europejskiej informacje dotyczące przywrócenia obejmującego wszystkie strony, zdecentralizowanego i opartego na podziale władzy rządu w Irlandii Północnej. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła niedawne kontakty między przewodniczącym Komisji a nowym rządem Irlandii Północnej, podkreśliła także długotrwałe i stałe poparcie Unii Europejskiej dla procesu pokojowego.
-

MANDAT KONFERENCJI MIĘDZYRZĄDOWEJ

Niniejszy mandat będzie stanowił jedyną podstawę i ramy dla prac konferencji międzyrządowej, która zostanie zwołana zgodnie z pkt 10 konkluzji Rady Europejskiej.

I. UWAGI OGÓLNE

1. Konferencja międzyrządowa jest proszona o sporządzenie Traktatu (dalej zwanego „*traktatem reformującym*”) zmieniającego obowiązujące Traktaty z myślą o zwiększeniu efektywności funkcjonowania rozszerzonej Unii i umocnieniu jej legitymacji demokratycznej, jak również spójności jej działań zewnętrznych. Zrezygnowano z koncepcji konstytucyjnej polegającej na uchyleniu wszystkich obowiązujących Traktatów i zastąpieniu ich jednym tekstem zwanym „Konstytucją”. *Traktat reformujący* wprowadzi do obowiązujących Traktatów, które pozostają w mocy, przedstawione szczegółowo poniżej innowacje wynikające z ustaleń konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

2. *Traktat reformujący* będzie zawierał dwie zasadnicze klauzule zmieniające odpowiednio *Traktat o Unii Europejskiej (TUE)* oraz *Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (TWE)*. *TUE* zachowa swoją obecną nazwę, natomiast *TWE* będzie nosił tytuł *Traktat o funkcjonowaniu Unii*, a Unia nabędzie jednolitą osobowość prawną. Wyraz „Wspólnota” zostanie w całym tekście zastąpiony wyrazem „Unia”; w tekście znajdzie się stwierdzenie, że te dwa Traktaty są Traktatami stanowiącymi podstawę Unii oraz że Unia zastępuje Wspólnotę i jest jej następcą prawnym. Dalsze klauzule będą zawierać standardowe postanowienia dotyczące ratyfikacji i wejścia w życie, a także ustaleń przejściowych. Zmiany techniczne Traktatu *Euratom* oraz obowiązujących *Protokołów*, ustalone podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostaną wprowadzone przez protokoły załączone do *traktatu reformującego*.

3. *TUE* i *Traktat o funkcjonowaniu UE* nie będą miały charakteru konstytucyjnego. Terminologia stosowana w całym tekście Traktatów będzie odzwierciedlać tę zmianę: nie będzie stosowany termin „Konstytucja”, „minister spraw zagranicznych Unii” będzie nazwany Wysokim Przedstawicielem Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, odejdzie się także od stosowania określeń „ustawa” i „ustawa ramowa”, zostaną natomiast zachowane obecnie stosowane określenia „rozporządzenia”, „dyrektywy” i „decyzje”. Analogicznie, w zmienionych Traktatach nie będzie artykułu mówiącego o symbolach UE, takich jak flaga, hymn lub dewiza. W odniesieniu do pierwszeństwa prawa UE konferencja międzyrządowa przyjmie deklarację przywołującą istniejące orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE¹.

4. Jeżeli chodzi o treść zmian w obowiązujących Traktatach, innowacje wynikające z ustaleń konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostaną włączone do *TUE* i *Traktatu o funkcjonowaniu UE* zgodnie z niniejszym mandatem. Modyfikacje tych innowacji wprowadzone w następstwie konsultacji prowadzonych z państwami członkowskimi przez ostatnie sześć miesięcy są poniżej wyraźnie uwidocznione. Dotyczą one w szczególności odnośnych kompetencji UE i państw członkowskich oraz ich rozgraniczenia, szczególnego charakteru wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, zwiększonej roli parlamentów narodowych, stanowiska wobec Karty Praw Podstawowych oraz mechanizmu umożliwiającego państwom członkowskim kontynuowanie prac nad danym aktem w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, bez obowiązku uczestniczenia innych państw członkowskich w tych działaniach.

II. ZMIANY W TRAKTACIE UE

5. Klauzula 1 *traktatu reformującego* będzie zawierać zmiany w obowiązującym *TUE*.

Tekst obowiązującego obecnie Traktatu pozostaje niezmieniony, o ile w niniejszym mandacie nie zaznaczono inaczej.

6. Tekst pierwszego motywu w brzmieniu uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostanie włączony do preambuły jako motyw drugi.

7. *TUE* będzie podzielony na sześć tytułów: *Postanowienia wspólne (I)*, *Postanowienia o zasadach demokratycznych (II)*, *Postanowienia o instytucjach (III)*, *Postanowienia o wzmocnionej współpracy (IV)*, *Postanowienia ogólne o działaniach zewnętrznych Unii i postanowienia szczególne dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (V)* oraz *Postanowienia końcowe (VI)*. Tytuły I, IV (obecny VII), V i VI (obecny VIII) będą miały układ analogiczny do obowiązującego *TUE*, ze zmianami uzgodnionymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku². Dwa pozostałe tytuły (II i III) są nowe i wprowadzają innowacje uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

Postanowienia wspólne (I)

8. Tytuł I obowiązującego *TUE* zawierający między innymi artykuły dotyczące wartości Unii oraz jej celów, stosunków między Unią a państwami członkowskimi oraz zawieszenia praw państw członkowskich zostaną zmienione zgodnie z innowacjami uzgodnionymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku (zob. załącznik 1, tytuł I).

¹ Choć artykuł o pierwszeństwie prawa Unii nie zostanie powtórzony w *TUE*, konferencja międzyrządowa uzgodni następującą deklarację: „Konferencja przypomina, że zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE Traktaty i prawo przyjęte przez Unię na podstawie Traktatów mają pierwszeństwo przed prawem państw członkowskich na warunkach ustanowionych przez wspomniane orzecznictwo”. Ponadto do Aktu końcowego konferencji zostanie załączona opinia Służby Prawnej Rady (dok. 11197/07).

² Treść tytułu VI o współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych zostanie włączona do tytułu o przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (*TFUE*), zobacz poniżej w części „Zmiany w Traktacie WE”.

9. Artykuł dotyczący praw podstawowych będzie zawierać odniesienie³ do *Karty praw podstawowych*, w brzmieniu uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, nada jej prawnie wiążący charakter oraz określi zakres jej zastosowania.

10. W artykule odnoszącym się do zasad podstawowych dotyczących kompetencji zostanie sprecyzowane, że Unia działa wyłącznie w granicach kompetencji przyznanych jej przez państwa członkowskie w Traktatach.

Postanowienia o zasadach demokratycznych (II)

11. Ten nowy tytuł II będzie zawierać postanowienia uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku dotyczące demokratycznej równości, demokracji przedstawicielskiej, demokracji uczestniczącej oraz inicjatywy obywatelskiej. Jeśli chodzi o parlamenty narodowe, rola ich zostanie jeszcze zwiększona w stosunku do postanowień uzgodnionych podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku (zob. załącznik 1, tytuł II):

- Termin, jakim dysponują parlamenty narodowe na przeanalizowanie projektów aktów prawodawczych oraz na wydanie uzasadnionej opinii dotyczącej zasady pomocniczości zostanie przedłużony z sześciu do ośmiu tygodni (*Protokół o parlamentach narodowych* i *Protokół o zasadach pomocniczości i proporcjonalności* zostaną odpowiednio zmienione).
- Mechanizm kontrolny dotyczący zasady pomocniczości zostanie wzmocniony, w taki sposób, że jeżeli przeciwko danemu projektowi aktu prawodawczego zostanie oddana zwykła większość głosów przyznanych parlamentom narodowym, Komisja ponownie przeanalizuje taki projekt, a następnie może podjąć decyzję o jego utrzymaniu, zmianie lub wycofaniu. Jeżeli Komisja postanowi utrzymać wniosek, będzie zobowiązana przedstawić uzasadnioną opinię określającą przyczyny, dla których uważa, że wniosek ten jest zgodny z zasadą pomocniczości. Wspomniana uzasadniona opinia, a także uzasadnione opinie parlamentów narodowych, będą musiały być przekazane prawodawcy UE, który weźmie je pod uwagę w procedurze prawodawczej. Pociągnie to za sobą określone postępowanie:
 - przed zakończeniem pierwszego czytania w ramach zwykłej procedury prawodawczej, prawodawca (Rada i Parlament) rozważa zgodność wniosku prawodawczego z zasadą pomocniczości, biorąc w szczególności pod uwagę powody podane i podzielane przez większość parlamentów narodowych, jak również uzasadnioną opinię Komisji;
 - jeżeli większością głosów wynoszącą 55% członków Rady lub większością głosów oddanych w Parlamencie Europejskim prawodawca stwierdzi, że jego zdaniem wniosek nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, wniosek prawodawczy nie będzie dalej rozpatrywany (*Protokół w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności* zostanie odpowiednio zmieniony).

Rolę parlamentów narodowych odzwierciedli nowy ogólny artykuł.

³ Dlatego też tekst Karty praw podstawowych nie zostanie włączony do Traktatów.

Postanowienia o instytucjach (III)

12. Zmiany instytucjonalne uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostaną włączone częściowo do *TUE* a częściowo do *Traktatu o funkcjonowaniu Unii*. Nowy tytuł III będzie stanowił przegląd systemu instytucjonalnego oraz wprowadzi do obowiązującego systemu następujące modyfikacje, tzn. artykuły dotyczące instytucji Unii, Parlamentu Europejskiego (nowy skład), Rady Europejskiej (przekształcenie jej w instytucję⁴ i utworzenie urzędu przewodniczącego), Rady (wprowadzenie systemu głosowania polegającego na podwójnej większości oraz zmian w systemie sześciomiesięcznych prezydencji Rady, z możliwością jego modyfikacji), Komisji Europejskiej (nowy skład i wzmocnienie roli jej przewodniczącego), ministra spraw zagranicznych Unii (utworzenie nowego urzędu, którego nazwa zostanie zmieniona na Wysoki Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa) oraz Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej⁵.

13. System stanowienia podwójną większością głosów, zgodnie z ustaleniami podjętymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, wejdzie w życie 1 listopada 2014 r.; do tego czasu nadal będzie obowiązywać obecny system stanowienia większością kwalifikowaną (art. 205 ust. 2 TWE). Następnie, podczas okresu przejściowego, do 31 marca 2017 r., jeżeli decyzja ma zostać przyjęta większością kwalifikowaną członek Rady będzie mógł wystąpić z wnioskiem, aby decyzja została przyjęta zgodnie z zasadą większości kwalifikowanej określonej w art. 205 ust. 2 obowiązującego TWE.

Ponadto, do 31 marca 2017 r., jeżeli członkowie Rady reprezentujący co najmniej 75% ludności lub co najmniej 75% liczby państw członkowskich niezbędnej do utworzenia mniejszości blokującej wynikającej z zastosowania art. [I-25 ust. 1 akapit pierwszy] lub art. [I-25 ust. 2] zgłaszają swój sprzeciw wobec przyjęcia aktu prawnego przez Radę większością kwalifikowaną, będzie miał zastosowanie mechanizm przewidziany w projekcie decyzji zawartym w deklaracji nr 5 załączonej do Aktu końcowego konferencji międzyrządowej w 2004 roku. Od 1 kwietnia 2017 r. będzie miał zastosowanie ten sam mechanizm, przy czym odnośne wielkości procentowe będą wynosić, odpowiednio, co najmniej 55% ludności lub co najmniej 55% liczby państw członkowskich niezbędnej do utworzenia mniejszości blokującej wynikającej z zastosowania art. [I-25 ust. 1 akapit pierwszy] lub art. [I-25 ust. 2].

Postanowienia o wzmocnionej współpracy (IV)

14. Tytuł IV (dawny tytuł VII obowiązującego *TUE*) zostanie zmieniony zgodnie z ustaleniami dokonanymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku. Minimalna liczba państw członkowskich wymagana do zainicjowania wzmocnionej współpracy będzie wynosić dziewięć państw.

⁴ W tym tryby głosowania.

⁵ Nastąpią pewne dostosowania redakcyjne wynikające z połączenia niektórych postanowień.

Postanowienia ogólne o działaniach zewnętrznych Unii i postanowienia szczególne dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (V)

15. W tytule V obowiązującego TUE zostanie dodany nowy pierwszy rozdział dotyczący postanowień ogólnych o działaniach zewnętrznych Unii zawierający, zgodnie z ustaleniami dokonanymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, dwa artykuły odnoszące się do zasad i celów działań zewnętrznych Unii oraz roli Rady Europejskiej w określaniu strategicznych interesów oraz celów tych działań. Rozdział drugi zawiera postanowienia zawarte w tytule V⁶ obowiązującego TUE w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku (w tym dotyczące Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych oraz stałej współpracy strukturalnej w dziedzinie obrony). W rozdziale tym zostanie wstawiony nowy art. 1 stwierdzający, że zasady ukierunkowujące działania Unii na arenie międzynarodowej, cele tych działań i sposób ich prowadzenia będą zgodne z postanowieniami ogólnymi dotyczącymi działań zewnętrznych Unii określonymi w rozdziale 1. W rozdziale tym zostanie jasno sprecyzowane, że WPZiB podlega szczególnym procedurom i zasadom. Zostanie również określona konkretna podstawa prawna ochrony danych osobowych w obszarze WPZiB⁷.

Postanowienia końcowe (VI)

16. Tytuł VI (dawny tytuł VIII obowiązującego TUE) zostanie zmieniony zgodnie z ustaleniami dokonanymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku. Znajdzie się tam w szczególności artykuł dotyczący osobowości prawnej Unii⁸ i artykuł dotyczący dobrowolnego wystąpienia z Unii, a art. 48 będzie zmieniony w taki sposób, aby zestawiał procedury zmiany Traktatów (procedurę zwykłą i dwie procedury uproszczone). Z artykułu tego, w jego ustępie dotyczącym zwykłej procedury zmiany, będzie jasno wynikać, że Traktaty mogą być zmieniane w celu rozszerzenia lub ograniczenia kompetencji przyznanych Unii. W art. 49 dotyczącym kryteriów kwalifikacji i procedury przystąpienia do Unii odniesienie do zasad zostanie zastąpione odniesieniem do wartości Unii oraz dodane zostanie zobowiązanie do wspierania takich wartości, zobowiązanie do notyfikowania Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym wniosku o przystąpienie do Unii, jak również odniesienie do kryteriów kwalifikacji uzgodnionych przez Radę Europejską (zob. załącznik 1, tytuł VI). Standardowe postanowienia końcowe także zostaną dostosowane (zakres terytorialny, czas obowiązywania, ratyfikacja oraz teksty autentyczne i tłumaczenia)⁹.

III. ZMIANY W TRAKTACIE WE

17. Klauzula 2 *traktatu reformującego* będzie zawierać zmiany w obowiązującym TWE, który przekształci się w *Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej*.

⁶ Konferencja międzyrządowa uzgodni następującą deklarację: „Konferencja podkreśla, że postanowienia Traktatu o Unii Europejskiej dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym utworzenia urzędu Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych nie wpływają na obecne uprawnienia państw członkowskich w zakresie kształtowania i prowadzenia własnej polityki zagranicznej ani na reprezentacje krajowe państw członkowskich w państwach trzecich i organizacjach międzynarodowych.

Konferencja przypomina również, że postanowienia regulujące wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony nie przesądzają o szczególnym charakterze polityki bezpieczeństwa i obrony państw członkowskich.

Konferencja podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie pozostaną związane postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych, a w szczególności podstawową odpowiedzialnością Rady Bezpieczeństwa i jej członków za utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa.”.

⁷ W odniesieniu do przetwarzania takich danych przez państwa członkowskie w wykonywaniu działań wchodzących w zakres WPZiB oraz EPBiO oraz do przepływu takich danych.

⁸ Konferencja międzyrządowa uzgodni następującą deklarację: „Konferencja potwierdza, że fakt, iż Unia Europejska posiada osobowość prawną w żaden sposób nie upoważnia Unii do stanowienia prawa lub działania wykraczającego poza kompetencje powierzone jej przez państwa członkowskie w Traktatach.”.

⁹ Skreślone zostaną art. 41, 42, 46 i 50 TUE, natomiast art. 47, w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie umieszczony w rozdziale dotyczącym WPZiB.

18. Innowacje uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostaną włączone do Traktatu w sposób standardowy w formie konkretnych modyfikacji. Odnoszą się one do kategorii i dziedzin kompetencji, zakresu głosowania większością kwalifikowaną oraz procedury współdecyzji, rozróżnienia aktów prawodawczych i aktów niemających charakteru prawodawczego, postanowień między innymi dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, klauzuli solidarności, ulepszeń w zarządzaniu systemem euro, postanowień horyzontalnych, takich jak klauzula społeczna, szczegółowych postanowień, takich jak postanowienia dotyczące usług publicznych, przestrzeni kosmicznej, energii, ochrony ludności, pomocy humanitarnej, zdrowia publicznego, sportu, turystyki, regionów najbardziej oddalonych, współpracy administracyjnej, postanowienia finansowe (zasoby własne, wieloletnie ramy finansowe i nowa procedura budżetowa).

19. Wprowadzone zostaną następujące modyfikacje w stosunku do wyników konferencji międzyrządowej w 2004 roku (zob. załącznik 2):

- a) Nowy art. 1 określi cel Traktatu o funkcjonowaniu Unii oraz jego powiązania z Traktatem UE. Będzie on stwierdzał, że oba Traktaty mają taki sam walor prawny.
- b) W artykule dotyczącym kategorii kompetencji umieszczonym na początku *TWE* zostanie jasno sprecyzowane, że państwa członkowskie będą ponownie wykonywać swoją kompetencję¹⁰ w zakresie, w jakim Unia postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji.
- c) W artykule dotyczącym działań wspierających, koordynujących i uzupełniających zdanie wprowadzające zostanie zmienione w taki sposób, aby podkreślić, że Unia podejmuje działania w celu wspierania, koordynowania lub uzupełniania działań podejmowanych przez państwa członkowskie.
- d) W art. 18 ust. 3, w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, fragment mówiący o przyjęciu środków dotyczących paszportów, dowodów tożsamości, dokumentów pobytowych i podobnych dokumentów zostanie usunięty i przeniesiony do części tekstu zawierającej podobną podstawę prawną dotyczącą tej kwestii, która zostanie umieszczona w tytule o przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w artykule odnoszącym się do kontroli granicznych.
- e) W art. 20 (ochrona dyplomatyczna i konsularna), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, podstawa prawna zostanie zmieniona w taki sposób, aby przewidzieć w tej dziedzinie przyjmowanie dyrektyw ustanawiających środki w zakresie koordynacji i współpracy.
- f) W art. 286 (ochrona danych osobowych), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie dodany akapit stwierdzający, że przepisy przyjęte na podstawie tego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów przyjętych w oparciu o konkretną podstawę prawną w tej dziedzinie, która zostanie wprowadzona w tytule o WPZiB (konferencja międzyrządowa przyjmie także deklarację dotyczącą ochrony danych osobowych w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, jak również, w stosownych przypadkach, konkretne zapisy w stosownych protokołach dotyczące stanowiska poszczególnych państw członkowskich precyzujące, czy mają one zastosowanie w tym zakresie).

¹⁰ a) Konferencja międzyrządowa uzgodni również deklarację odnoszącą się do rozgraniczenia kompetencji: „Konferencja podkreśla, że zgodnie z systemem podziału kompetencji pomiędzy Unię a państwa członkowskie zgodnie z postanowieniami Traktatu o Unii Europejskiej, kompetencje nieprzynane Unii w Traktatach należą do państw członkowskich.

Jeżeli Traktaty przyznają Unii w określonej dziedzinie kompetencję dzieloną z państwami członkowskimi, państwa członkowskie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia nie wykonała lub postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji. Ta ostatnia sytuacja ma miejsce wtedy, gdy stosowne instytucje UE postanowią uchylić dany akt prawodawczy, w szczególności w celu lepszego zapewnienia stałego poszanowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Z inicjatywy jednego lub kilku swych członków (przedstawicieli państw członkowskich) i zgodnie z art. 208, Rada może zwrócić się do Komisji o przedłożenie wniosków dotyczących uchylenia danego aktu prawodawczego.

Analogicznie, przedstawiciele rządów państw członkowskich zebrani na konferencji międzyrządowej, zgodnie ze zwykłą procedurą zmiany przewidzianą w art. [IV-443] Traktatu o Unii Europejskiej, mogą podjąć decyzję o zmianie Traktatów stanowiących podstawę Unii, w tym o rozszerzeniu albo ograniczeniu kompetencji przyznanych Unii w przedmiotowych Traktatach.”.

b) Do Traktatów zostanie załączony następujący protokół:

„W odniesieniu do art. [I-12 ust. 2] dotyczącego kompetencji dzielonej, w sytuacji gdy Unia podjęła działania w pewnej dziedzinie, zakres tego wykonywania kompetencji obejmuje wyłącznie elementy regulowane przedmiotowym aktem Unii, w związku z czym nie obejmuje całej dziedziny.”.

- g) W art. 42 (zaliczenie okresów ubezpieczeniowych i przenoszenie za granicę uprawnień do świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego), zostanie dodany fragment w celu podkreślenia faktu, że procedura zostanie zatrzymana w trybie zawieszenia, jeśli Rada Europejska nie podejmie żadnych działań w ciągu 4 miesięcy (zob. pkt 1 załącznika 2)¹¹.
- h) Art. 60 (zamrażanie aktywów w celu zwalczania terroryzmu), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie przeniesiony na koniec rozdziału zawierającego postanowienia ogólne w tytule dotyczącym przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- i) W odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (por. art. 16 w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku) do Traktatów zostanie załączony protokół¹².
- j) W rozdziale dotyczącym postanowień ogólnych mających zastosowanie do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, dodanie postanowienia na temat współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego i koordynacji w tym zakresie (zob. pkt 2 lit. a) załącznika 2).
- k) W rozdziale dotyczącym współpracy sądowej w sprawach cywilnych, ust. 3 artykułu na temat takiej współpracy, w brzmieniu uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie zmodyfikowany tak, aby nadać rolę parlamentom narodowym w klauzuli łączącej dotyczącej prawa rodzinnego (zob. pkt 2 lit. b) załącznika 2).
- l) W rozdziałach na temat współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policyjnej, w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, w artykułach dotyczących wzajemnego uznawania orzeczeń, norm minimalnych odnoszących się do określania przestępstw i kar, Prokuratury Europejskiej, oraz współpracy policyjnej, zostanie dodany nowy mechanizm umożliwiający państwom członkowskim przyjmowanie dalszych środków w tej dziedzinie bez obowiązku uczestniczenia innych państw członkowskich w takich działaniach (zob. pkt 2 lit. c) i d) załącznika 2). Ponadto zakres Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii (1997) zostanie rozszerzony, tak aby objąć, w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, i na takich samych warunkach, rozdziały na temat współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policyjnej. Może on także dotyczyć zastosowania Protokołu w odniesieniu do środków stanowiących podstawę Schengen i zmian do istniejących środków. Rozszerzenie to będzie uwzględniać stanowisko Zjednoczonego Królestwa zgodnie z uprzednio obowiązującym dorobkiem prawnym Unii w tych obszarach. Irlandia w należyтым terminie określi swoje stanowisko w odniesieniu do tego rozszerzenia.
- m) W art. 100 (środki w przypadku poważnych trudności w zaopatrzeniu w niektóre produkty) zostanie dodane odwołanie do ducha solidarności między państwami członkowskimi oraz do szczególnego przypadku, jaki stanowi energia, w odniesieniu do trudności w zaopatrzeniu w niektóre produkty (zob. pkt 3 załącznika 2).

¹¹ Konferencja międzyrządowa uzgodni również deklarację odnoszącą się do tego artykułu: „Konferencja przypomina, że w takim przypadku, zgodnie z art. [I-21 ust. 4], Rada Europejska podejmuje decyzje w drodze konsensusu.”.

¹² Do Traktatów zostanie załączony następujący protokół:

„Protokół w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym

Wysokie Umawiające się Strony,

pragnąc podkreślić wagę usług świadczonych w interesie ogólnym

uzgodniły następujące postanowienia wyjaśniające, które załączają się do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej:

Artykuł 1

Wspólne wartości Unii w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 16 Traktatu WE obejmują w szczególności:

- zasadniczą rolę i szeroki zakres uprawnień organów krajowych, regionalnych i lokalnych w zakresie świadczenia, zlecania i organizowania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w stopniu możliwie najbardziej odpowiadającym potrzebom odbiorców;

- różnorodność rozmaitych usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym oraz różnice w potrzebach i preferencjach odbiorców mogących wynikać z odmiennej sytuacji geograficznej, społecznej lub kulturowej;

- wysoki poziom jakości, bezpieczeństwa i przystępności cenowej, równe traktowanie oraz propagowanie powszechnego dostępu i praw odbiorców;

Artykuł 2

Postanowienia Traktatu nie mają żadnego wpływu na kompetencje państw członkowskich w zakresie świadczenia, zlecania i organizowania usług niekomercyjnych świadczonych w interesie ogólnym.”.

- n) W art. 152 (zdrowie publiczne), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, lit. d) odnosząca się do środków dotyczących monitorowania poważnych transgranicznych zagrożeń dla zdrowia, wczesnego ostrzegania w przypadku takich zagrożeń oraz ich zwalczania zostanie przeniesiona do ustępu dotyczącego przyjęcia środków zachęcających (konferencja międzyrządowa przyjmie również deklarację na temat środków dotyczących norm jakości i bezpieczeństwa dla produktów i wyrobów medycznych w aspekcie rynku wewnętrznego).
- o) W artykule dotyczącym europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej, uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie określone, że przyjmowane środki nie mogą pociągać za sobą harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich.
- p) W art. 174 (środowisko naturalne), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, sprecyzowana zostanie szczególnie potrzeba zwalczania zmian klimatu środkami na szczeblu międzynarodowym (zob. pkt 4 załącznika 2).
- q) W art. na temat energii, uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie dodane odwołanie do ducha solidarności między państwami członkowskimi (zob. pkt 5 załącznika 2), jak również nowa lit. d) na temat wspierania powiązań między sieciami energii.
- r) Na początku części dotyczącej działań zewnętrznych Unii zostanie wstawiony artykuł stwierdzający, że zasady ukierunkowujące działania Unii na arenie międzynarodowej, cele tych działań i sposób ich prowadzenia będą zgodne z postanowieniami ogólnymi dotyczącymi działań zewnętrznych Unii określonymi w rozdziale 1 tytułu V TUE.
- s) W artykule na temat procedury zawierania umów międzynarodowych zostanie dodany tekst mówiący, że umowa o przystąpieniu Unii do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (ECHR) zostanie zawarta przez Radę jednomyślnie i będzie wymagać ratyfikacji przez państwa członkowskie.
- t) Treść art. 229a (przyznanie ETS właściwości do rozstrzygania sporów dotyczących europejskich tytułów prawnych w dziedzinie własności intelektualnej) pozostanie niezmienną.
- u) W art. 249 (definicja aktów UE: rozporządzenie, dyrektywa i decyzja), w nowej sekcji 1 dotyczącej aktów prawnych Unii, definicja decyzji zostanie dostosowana do definicji uzgodnionej podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.
- v) W konsekwencji rezygnacji z terminów „ustawa” i „ustawa ramowa”, innowacje uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostaną dostosowane, przy jednoczesnym zachowaniu rozróżnienia między tym, co ma charakter prawodawczy, a tym, co takiego charakteru nie ma, oraz płynących stąd konsekwencji. W związku z tym po art. 249 zostaną dodane trzy artykuły na temat, odpowiednio, aktów przyjmowanych zgodnie z procedurą prawodawczą, aktów delegowanych i aktów wykonawczych. Artykuł dotyczący aktów prawodawczych będzie stwierdzał, że akty (rozporządzenia, dyrektywy lub decyzje) przyjęte w drodze procedury prawodawczej (zwykłej lub specjalnej) będą stanowić akty prawodawcze. Terminologia w artykułach dotyczących aktów delegowanych i aktów wykonawczych, uzgodniona podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie odpowiednio dostosowana.
- w) W art. 308 (klauzula elastyczności), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie dodany ustęp stwierdzający, że artykuł ten nie może służyć za podstawę osiągania celów związanych z WPZiB oraz że wszelkie akty przyjęte na mocy tego artykułu będą musiały respektować ograniczenia określone w art. [III-308 akapit drugi]¹³.

¹³ Konferencja międzyrządowa uzgodni również dwie deklaracje odnoszące się do tego artykułu:

- 1) „Konferencja oświadcza, że odniesienie w art. 308 do celów Unii dotyczy celów określonych w art. [I-3 ust. 2 i 3] oraz celów określonych w art. [I-3 ust. 4] w odniesieniu do działań zewnętrznych w ramach części III, tytuł V Traktatu. Wyklucza się zatem, aby działania prowadzone na podstawie art. 308 służyły wyłącznie realizacji celów określonych w art. [I-3 ust. 1]. W związku z tym konferencja odnotowuje, że zgodnie z art. [I-40 ust. 6], nie ma możliwości przyjmowania aktów prawodawczych w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.”.
- 2) „Konferencja podkreśla, że zgodnie z ustalonym orzecnictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, art. 308, stanowiąc integralną część systemu instytucjonalnego opartego na zasadzie przyznanych uprawnień, nie może służyć jako podstawa rozszerzenia zakresu uprawnień Unii poza ogólne ramy stworzone postanowieniami traktatów ogólnie i postanowieniami określającymi zadania i działania Unii w szczególności. W każdym przypadku art. 308 nie może być wykorzystywany jako podstawa przyjęcia przepisów, które skutkowałyby, w istocie, zmianą Traktatów z pominięciem procedury, którą te Traktaty w tym celu przewidują.”.

- x) Po art. 308 zostanie dodany artykuł wyłączający z zakresu uproszczonej procedury zmiany te podstawy prawne, które nie zostały objęte tą procedurą w tekstach uzgodnionych podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

20. Ponadto kilka postanowień uzgodnionych podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku znajdzie się w *Traktacie o funkcjonowaniu Unii* (zob. wykaz w części B załącznika 2).

IV. PROTOKOŁY I TRAKTAT EURATOM

21. Nowe protokoły uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku¹⁴ zostaną załączone do obowiązujących Traktatów (tj. Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, Protokół w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, Protokół w sprawie Eurogrupy, Protokół w sprawie stałej współpracy strukturalnej w dziedzinie obrony oraz Protokół w sprawie przystąpienia Unii do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności).

22. Protokół załączony do *traktatu reformującego* zmieni obowiązujące protokoły, zgodnie z ustaleniami podjętymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku (zmiany obejmą między innymi usunięcie dziesięciu z nich).

23. Protokół załączony do *traktatu reformującego* wprowadzi niezbędne zmiany techniczne do *Traktatu Euratom*, zgodnie z ustaleniami podjętymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

V. DEKLARACJE

24. Poza deklaracjami, o których mowa w niniejszym mandacie, deklaracje uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostaną przejęte przez obecną konferencję międzyrządową w zakresie, w jakim odnoszą się one do postanowień lub protokołów przeanalizowanych podczas obecnej konferencji międzyrządowej.

¹⁴ Niektóre z tych protokołów są zbędne z uwagi na fakt, że obowiązujące Traktaty nie zostają uchylone, w związku z czym nie są one wymienione. Należy podkreślić, że wszystkie obowiązujące Traktaty, w tym Akty przystąpienia, pozostają w mocy.

Zmiany w Traktacie UE

Załącznik 1

Tytuł I – Postanowienia wspólne

Celem niniejszego załącznika jest doprecyzowanie, w niezbędnych przypadkach, dokładnego brzmienia:

- 1) Dodanie w preambule Traktatu UE motywu drugiego w brzmieniu^{*15}:

„INSPIROWANI kulturowym, religijnym i humanistycznym dziedzictwem Europy, z którego wynikają powszechne wartości, stanowiące nienaruszalne i niezbywalne prawa człowieka, jak również wolność, demokracja, równość oraz państwo prawne,”

- 2) W art. 1 dodanie zdań w brzmieniu:

Na końcu akapitu pierwszego: „... której państwa członkowskie przyznają kompetencje osiągnięcia ich wspólnych celów.”

W celu zastąpienia ostatniego akapitu: „Podstawę Unii stanowi niniejszy Traktat oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zastępuje ona Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym.”

- 2bis Dodanie art. 2 na temat wartości Unii.*

- 3) Zastąpienie art. 2 dotyczącego celów Unii, który otrzymuje oznaczenie art. 3, tekstem w brzmieniu¹⁶:

„1. Celem Unii jest wspieranie pokoju, jej wartości i dobrobytu jej narodów.

2. Unia zapewnia swym obywatelom przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowana jest swoboda przepływu osób, w powiązaniu z właściwymi środkami w odniesieniu do kontroli granic zewnętrznych, azylu, imigracji oraz zapobieganie i zwalczanie przestępczości.

3. Unia ustanawia rynek wewnętrzny. Działa na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności zmierzająca do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego. Unia wspiera postęp naukowo-techniczny.

Zwalcza wyłączenie społeczne i dyskryminację oraz wspiera sprawiedliwość społeczną i ochronę socjalną, równość kobiet i mężczyzn, solidarność między pokoleniami i ochronę praw dziecka.

Wspiera spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną oraz solidarność między państwami członkowskimi.

Szanuje swoją bogatą różnorodność kulturową i językową oraz zapewnia ochronę i rozwój dziedzictwa kulturowego Europy.

3bis. Unia ustanawia unię gospodarczą i monetarną, której walutą jest euro.

4. W stosunkach zewnętrznych Unia umacnia i popiera swe wartości i interesy oraz wnosi wkład w ochronę swych obywateli. Przyczynia się do pokoju, bezpieczeństwa, stałego rozwoju naszej Planety, do solidarności i wzajemnego szacunku między narodami, do swobodnego i uczciwego handlu, do wyeliminowania ubóstwa oraz do ochrony praw człowieka, w szczególności praw dziecka, a także do ścisłego przestrzegania i rozwoju prawa międzynarodowego, w szczególności zasad Karty Narodów Zjednoczonych.

5. Unia dąży do osiągnięcia swych celów właściwymi środkami, w zależności od zakresu kompetencji przyznanych jej na mocy Traktatów.”

¹⁵ W całym niniejszym załączniku symbol (*) oznacza, że dodawane innowacje zachowują brzmienie uzgodnione podczas konferencji międzypaństwowej w 2004 roku.

¹⁶ Do Traktatów zostanie załączony następujący protokół:

„Protokół w sprawie rynku wewnętrznego i konkurencji

Wysokie Umawiające się Strony, uznając, że rynek wewnętrzny zgodnie z art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej obejmuje system zapewniający niezakłóconą konkurencję

uzgodniły, że

w tym celu Unia podejmie w razie konieczności działania na mocy postanowień Traktatów, w tym na mocy art. 308 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”.

- 4) Zastąpienie artykułu 3 artykułem 4 dotyczącym stosunków między Unią a państwami członkowskimi*, wraz z dodaniem na początku poniższego tekstu oraz zdania na końcu obecnego ust. 1, który otrzymuje oznaczenie ust. 2:

„1. Zgodnie z art. [I-11] kompetencje nieprzynane Unii w Traktatach należą do państw członkowskich.”

2. Unia szanuje równość państw członkowskich wobec Traktatów, jak również ich tożsamość narodową, nierozdzielnie związaną z ich podstawowymi strukturami politycznymi i konstytucyjnymi, w tym w odniesieniu do samorządu regionalnego i lokalnego. Szanuje ich podstawowe funkcje państwa, w tym mające na celu zapewnienie jego integralności terytorialnej, utrzymanie porządku publicznego oraz ochronę bezpieczeństwa narodowego. W szczególności bezpieczeństwo narodowe pozostaje w zakresie wyłącznej odpowiedzialności każdego państwa członkowskiego.

(obecny ust. 2 otrzymuje oznaczenie ust. 3)”.

- 5) Zastąpienie art. 6 dotyczącego praw podstawowych tekstem w brzmieniu^{17 18 19 20}:

„1. Unia uznaje prawa, wolności i zasady określone w Karcie praw podstawowych z dnia 7 grudnia 2000 r., w brzmieniu dostosowanym w dniu [... 2007 r.²¹], która ma taki sam walor prawny jak Traktaty.

¹⁷ Konferencja międzyrządowa uzgodni następującą deklarację: „Konferencja oświadcza, że:

1. Karta praw podstawowych, która jest prawnie wiążąca, potwierdza prawa podstawowe gwarantowane przez europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich.

2. Karta nie rozszerza zakresu zastosowania prawa Unii na dziedziny leżące poza uprawnieniami Unii ani nie ustanawia nowych uprawnień lub zadań Unii, ani też nie zmienia uprawnień i zadań określonych w Traktatach.”.

¹⁸ Jednostronna deklaracja Polski:

„Karta w żaden sposób nie wpływa na prawo państw członkowskich do stanowienia prawa w zakresie moralności publicznej, prawa rodzinnego, a także ochrony godności ludzkiej i poszanowania fizycznej i moralnej integralności człowieka.”.

¹⁹ Do Traktatów zostanie załączony następujący protokół:

„Wysokie Umawiające się Strony,

mając na uwadze, że w art. [xx] Traktatu o Unii Europejskiej Unia uznaje prawa, wolności i zasady określone w Karcie praw podstawowych,

mając na uwadze, że Karta ma być stosowana w ścisłej zgodności z postanowieniami wspomnianego wyżej art. [xx] i tytułu VII Karty;

mając na uwadze, że wspomniany art. [xx] wymaga, aby Karta była stosowana i interpretowana przez sądy Zjednoczonego Królestwa w ścisłej zgodności z wyjaśnieniami, o których mowa w tym artykule;

mając na uwadze, że Karta zawiera zarówno prawa, jak i zasady;

mając na uwadze, że Karta zawiera zarówno postanowienia o charakterze cywilnym i politycznym, jak i postanowienia o charakterze gospodarczym i społecznym;

mając na uwadze, że Karta potwierdza prawa, wolności i zasady uznawane w Unii oraz sprawia, że prawa te są bardziej widoczne, nie tworzy jednak nowych praw ani zasad;

przypominając zobowiązania Zjednoczonego Królestwa wynikające z Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również ogólnie pojętego prawodawstwa Unii;

odnotowując pragnienie Zjednoczonego Królestwa sprecyzowania pewnych aspektów zastosowania Karty;

Pragnąc zatem sprecyzować zastosowanie Karty w stosunku do przepisów prawnych i działań administracyjnych Zjednoczonego Królestwa oraz możliwość rozpoznawania na podstawie postanowień Karty spraw w drodze sądowej w Zjednoczonym Królestwie;

potwierdzając, że zawarte w niniejszym Protokole odwołania do funkcjonowania konkretnych postanowień Karty pozostają ściśle bez uszczerbku dla funkcjonowania innych postanowień Karty;

potwierdzając, że niniejszy Protokół pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania Karty w stosunku do innych państw członkowskich;

potwierdzając, że niniejszy Protokół pozostaje bez uszczerbku dla innych zobowiązań Zjednoczonego Królestwa wynikających z Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz ogólnie pojętego prawodawstwa Unii;

uzgadniają następujące postanowienia, które zostają załączone do Traktatu o Unii Europejskiej:

Artykuł 1

1. Karta nie rozszerza możliwości Trybunału Sprawiedliwości ani żadnego sądu lub trybunału Zjednoczonego Królestwa do uznania, że przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, praktyki lub działania Zjednoczonego Królestwa są niezgodne z podstawowymi prawami, wolnościami i zasadami, które są w niej potwierdzone.

2. W szczególności i w celu uniknięcia wątpliwości nic, co zawarte jest w [tytuł IV] Karty nie stwarza praw, które mogą być dochodzone na drodze sądowej mających zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, z wyjątkiem przypadków gdy Zjednoczone Królestwo przewidziało takie prawa w swoim prawie krajowym.

Artykuł 2

W zakresie, w jakim dane postanowienie Karty odnosi się do krajowych przepisów prawnych i praktyk, ma ono zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie wyłącznie w zakresie, w jakim prawa lub zasady zawarte w tym postanowieniu są uznawane przez prawo lub praktyki Zjednoczonego Królestwa.”.

²⁰ Dwie delegacje zastrzegły sobie prawo przyłączenia się do protokołu, o którym mowa w przypisie 19.

²¹ Tj. wersja Karty uzgodniona podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, która zostanie ponownie uchwalona przez trzy instytucje w [2007 roku]. Zostanie ona opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Postanowienia Karty w żaden sposób nie rozszerzają kompetencji Unii określonych w Traktatach.”

Prawa, wolności i zasady zawarte w Karcie są interpretowane zgodnie z postanowieniami ogólnymi określonymi w tytule VII Karty regulującymi jej interpretację i zastosowanie oraz z należyтым uwzględnieniem wyjaśnień, o których mowa w Karcie, które określają źródła tych postanowień.”

2. Unia przystępuje do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Przystąpienie do Konwencji nie narusza kompetencji Unii określonych w Traktatach.

3. Prawa podstawowe, zagwarantowane w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych państwom członkowskim, stanowią część prawa Unii jako zasady ogólne prawa.

6) *Dodanie art. 7bis dotyczącego Unii i jej bezpośredniego otoczenia*.*

Tytuł II – Postanowienia o zasadach demokratycznych

7) *Dodanie nowego artykułu dotyczącego roli parlamentów narodowych w Unii w brzmieniu:*

„Parlamenty narodowe aktywnie przyczyniają się do prawidłowego funkcjonowania Unii:

- a) otrzymując od instytucji Unii informacje oraz projekty europejskich aktów prawodawczych przekazywanych im zgodnie z Protokołem o roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej;
- b) dopilnowując poszanowania zasady pomocniczości zgodnie z procedurami przewidzianymi w Protokole w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności;
- c) uczestnicząc, w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w mechanizmach oceniających wykonanie polityk Unii w tej dziedzinie, zgodnie z art. [III-260], oraz angażując się w polityczne monitorowanie Europolu i ocenę działalności Eurojustu zgodnie z art. [III-276 i III-273];
- d) uczestnicząc w procedurach zmiany Traktatów zgodnie z art. [IV-443 i IV-444];
- e) otrzymując informację na temat wniosków o przystąpienie do Unii zgodnie z art. [I-58];
- f) uczestnicząc w międzyparlamentarnej współpracy między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim, zgodnie z Protokołem o roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej.”

Tytuł V – Postanowienia ogólne o zewnętrznych działaniach Unii i postanowienia szczególne dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

8) *W art. 11 dodanie ust. 1 w brzmieniu (aktualny tekst ust. 1 zostaje skreślony).²²*

„1. Kompetencje Unii w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa obejmują wszelkie dziedziny polityki zagranicznej i wszelkie sprawy dotyczące bezpieczeństwa Unii, w tym stopniowe określanie wspólnej polityki obrony, która może prowadzić do wspólnej obrony.

²² Konferencja międzyrządowa uzgodni następującą deklarację: „W uzupełnieniu procedur specjalnych, o których mowa w [art. 11 ust. 1] konferencja podkreśla, że postanowienia obejmujące wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa, w tym dotyczące Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz dotyczące Służby Działań Zewnętrznych nie będą miały wpływu na obowiązującą podstawę prawną, obowiązki i uprawnienia każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do formułowania i prowadzenia swojej polityki zagranicznej, krajowej służby dyplomatycznej, stosunków z państwami trzecimi oraz uczestnictwa w organizacjach międzynarodowych, w tym na członkostwo państwa członkowskiego w Radzie Bezpieczeństwa ONZ. Konferencja odnotowuje również, że postanowienia obejmujące wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa nie przyznają Komisji nowych uprawnień do inicjowania decyzji ani nie zwiększają roli Parlamentu Europejskiego. Konferencja przypomina również, że postanowienia regulujące wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony nie przesądzają o szczególnym charakterze polityki bezpieczeństwa i obrony państw członkowskich.”.

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa podlega szczególnym procedurom. Jest określana i realizowana przez Radę Europejską i Radę, stanowiące jednomyślnie, chyba że Traktaty przewidują inaczej. Wyklucza się przyjmowanie aktów prawodawczych. Wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa realizuje Wysoki Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie, zgodnie z Traktatami. Szczególna rola Parlamentu Europejskiego i Komisji w tej dziedzinie jest określona Traktatami. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy w odniesieniu do tych postanowień, z wyjątkiem właściwości do kontrolowania przestrzegania art. [III-308] i do kontroli legalności niektórych decyzji, przewidzianych w art. [III-376 akapit drugi].”

Tytuł VI – Postanowienia końcowe

- 9) *W art. 49 akapit pierwszy, dodanie nowego ostatniego zdania, przy czym akapit drugi pozostaje bez zmian:*

„Artykuł 49

Kryteria kwalifikacji i procedura przystąpienia do Unii

Każde państwo europejskie, które szanuje wartości określone w art. 2 i zobowiązuje się je wspierać może złożyć wniosek o członkostwo w Unii. Wniosek ten jest notyfikowany Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym. Państwo ubiegające się o członkostwo kieruje swój wniosek do Rady, która stanowi jednomyślnie po konsultacji z Komisją i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego udzielonej bezwzględną większością głosów członków wchodzących w jego skład. Branie są pod uwagę kryteria kwalifikacji uzgodnione przez Radę Europejską.”

Zmiany w Traktacie WE

Załącznik 2*²³

A. Modyfikacje w porównaniu z wynikami uzgodnionymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku

Celem niniejszego załącznika jest doprecyzowanie, w niezbędnych przypadkach, dokładnego brzmienia (A) i doprecyzowanie miejsca, w którym znajdują się pewne postanowienia (B)

- 1) W art. 42 włączenie zmian uzgodnionych podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, wraz z dodaniem na końcu fragmentu w brzmieniu:

„W przypadku gdy członek Rady uważa, że projekt aktu prawodawczego, o którym mowa w ustępie 1, mógłby naruszać podstawowe aspekty jego systemu zabezpieczenia społecznego, w szczególności jego zakres stosowania, koszty lub strukturę finansową lub mógłby naruszać równowagę finansową tego systemu, może zażądać przedłożenia tej kwestii Radzie Europejskiej. W takim przypadku zwykła procedura prawodawcza zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, Rada Europejska:

- a) odsyła projekt do Rady, co oznacza zakończenie zawieszenia zwykłej procedury prawodawczej, lub
- b) nie podejmuje żadnych działań lub występuje z wnioskiem do Komisji o przedstawienie nowego wniosku; w tym przypadku, akt początkowo proponowany uważa się za nieprzyjęty.”

- 2) Zastąpienie, zgodnie z ustaleniami podjętymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, tytułu IV postanowieniami nowego tytułu dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości*, który obejmuje rozdział 1 (postanowienia ogólne), rozdział 2 (polityki dotyczące kontroli granicznej, azyłu i imigracji), rozdział 3 (współpraca sądowa w sprawach cywilnych), rozdział 4 (współpraca sądowa w sprawach karnych) i rozdział 5 (współpraca policyjna).

- a) W rozdziale 1 (postanowienia ogólne) dodanie w [art. III-262] nowego akapitu drugiego w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mają możliwość organizowania między sobą i na swoją odpowiedzialność form współpracy i koordynacji, zgodnie z tym, co uznają za stosowne w ramach właściwych wydziałów ich administracji odpowiedzialnych za zagwarantowanie bezpieczeństwa narodowego.”

- b) W rozdziale 3 (współpraca sądowa w sprawach cywilnych), zastąpienie ust. 3 [art. III-269] tekstem w brzmieniu:

3. Niezależnie od ust. 2, środki dotyczące prawa rodzinnego mające skutki transgraniczne są ustanawiane przez Radę stanowiącą zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Na wniosek Komisji Rada może przyjąć decyzję określającą te aspekty prawa rodzinnego mające skutki transgraniczne, które mogą być przedmiotem aktów przyjmowanych w drodze zwykłej procedury prawodawczej. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.

Wniosek, o którym mowa w akapicie drugim, jest przekazywany parlamentom narodowym. W przypadku gdy parlament narodowy notyfikuje swój sprzeciw w ciągu sześciu miesięcy od daty takiego przekazania, decyzja, o której mowa w akapicie drugim, nie zostaje przyjęta. W przypadku braku sprzeciwu Rada może przyjąć taką decyzję.”

²³ W całym niniejszym załączniku symbol (*) oznacza, że dodawane innowacje zachowują brzmienie uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

- c) *W rozdziale 4 (współpraca sądowa w sprawach karnych) zastąpienie, odpowiednio, ust. 3 i 4 [art. III-270] i [art. III-271] tekstem w brzmieniu:*

„3. W przypadku gdy członek Rady uważa, że projekt dyrektywy, o której mowa w [art. III-270 ust. 2] [art. III-271 ust. 1 lub 2], naruszałby podstawowe aspekty jego systemu sądownictwa karnego, może wystąpić z wnioskiem, aby projekt dyrektywy został przekazany do rozpatrzenia Radzie Europejskiej. W takim przypadku zwykła procedura prawodawcza zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji i w przypadku konsensusu Rada Europejska, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, odsyła projekt do Rady, co oznacza zakończenie zawieszenia zwykłej procedury prawodawczej.

W takim samym terminie, w przypadku braku porozumienia i w sytuacji gdy co najmniej 9 państw członkowskich pragnie ustanowić wzmocnioną współpracę na podstawie danego projektu dyrektywy, informują one o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. W takim przypadku uznaje się, że upoważnienie do podjęcia wzmocnionej współpracy, o którym mowa w [art. I-44 ust. 2] i [art. III-419 ust. 1], zostało udzielone i zastosowanie mają postanowienia w sprawie wzmocnionej współpracy.”

- d) *W rozdziale 4 (współpraca sądowa w sprawach karnych) i rozdziale 5 (współpraca policyjna) dodanie nowych ostatnich akapitów, odpowiednio, w ust. 1 [art. III-274] i ust. 3 [art. III-275], w brzmieniu:*

„W przypadku braku jednomyślności w Radzie grupa co najmniej 9 państw członkowskich może wystąpić z wnioskiem o przekazanie projektu [rozporządzenia/środków] Radzie Europejskiej. W takim przypadku procedura w Radzie zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji i w przypadku konsensusu Rada Europejska, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, odsyła projekt Radzie do przyjęcia.

W takim samym terminie, w przypadku braku porozumienia i w sytuacji gdy co najmniej 9 państw członkowskich pragnie ustanowić wzmocnioną współpracę na podstawie danego projektu [rozporządzenia/środków], informują one o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. W takim przypadku uznaje się, że upoważnienie do podjęcia wzmocnionej współpracy, o którym mowa w [art. I-44 ust. 2] i [art. III-419 ust. 1], zostało udzielone i zastosowanie mają postanowienia w sprawie wzmocnionej współpracy.”

[w art. III-275 ust. 3 wyłącznie: „Procedura specjalna przewidziana w akapicie drugim i trzecim nie ma zastosowania do aktów, które stanowią rozwinięcie dorobku Schengen.”]

- 3) *W art. 100 zastąpienie ust. 1 tekstem w brzmieniu:*

„1. Bez uszczerbku dla wszelkich innych procedur przewidzianych w Traktatach Rada, na wniosek Komisji, może postanowić, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, o środkach stosownych do sytuacji gospodarczej, w szczególności w przypadku wystąpienia poważnych trudności w zaopatrzeniu w niektóre produkty, zwłaszcza w obszarze energii.”

- 4) *W tytule XIX (środowisko naturalne) dodanie zmian uzgodnionych podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, wraz z zastąpieniem ostatniego tiret w art. 174(1) tekstem w brzmieniu:*

„- promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego, w szczególności zwalczania zmian klimatu.”

- 5) *Dodanie nowego tytułu dotyczącego energetyki, zgodnie z ustaleniami podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, wraz z zastąpieniem zdania wprowadzającego w art. [III-256] ust. 1 tekstem w brzmieniu:*

„1. W ramach ustanawiania i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz z uwzględnieniem potrzeby zachowania i poprawy środowiska naturalnego, polityka Unii w dziedzinie energetyki ma na celu, w duchu solidarności między państwami członkowskimi: (...)”.

B. Wyjaśnienie miejsca, gdzie znajdują się niektóre postanowienia*

- 6) *Status kościołów i organizacji niewyznaniowych (koniec tytułu II dotyczącego postanowień o zastosowaniu ogólnym);*
- 7) *Obywatelstwo Unii (część druga);*
- 8) *Podstawa prawna do przyjęcia uzgodnień w zakresie przedłożenia inicjatywy obywatelskiej [I-47 ust. 4] (na początku art. 27);*
- 9) *Przejrzystość prac instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii (art. 255, przeniesiony do części drugiej);*
- 10) *Partnerzy społeczni i dialog społeczny (początek rozdziału na temat polityki społecznej);*
- 11) *Klauzula solidarności (nowy tytuł VII w części poświęconej działaniom zewnętrznym);*
- 12) *Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich (w art. 195);*
- 13) *Postanowienie, na mocy którego zasady dotyczące stanowienia większością kwalifikowaną w Radzie mają również zastosowanie do Rady Europejskiej [art. I-25 ust. 3] w nowej sekcji 1bis dotyczącej Rady Europejskiej);*
- 14) *Podstawy prawne do przyjęcia wykazu składów Rady [art. I-24 ust. 4] i decyzji dotyczącej Prezydencji tych składów [art. I-24 ust. 7] oraz zastąpienie art. 205 ust. 2 zasadą stanowienia większością kwalifikowaną mającą zastosowanie w przypadkach, gdy Rada nie stanowi na podstawie wniosku Komisji [art. I-25 ust. 2] (w sekcji 2 dotyczącej Rady);*
- 15) *Podstawa prawna do przyjęcia systemu rotacji w odniesieniu do składu Komisji [art. I-26 ust. 6 lit. a) i b)] (sekcja 3 dotycząca Komisji);*
- 16) *Europejski Bank Centralny (w sekcji 4bis w części piątej);*
- 17) *Trybunał Obrachunkowy (w sekcji 5 w części piątej);*
- 18) *Organy doradcze Unii (w rozdziałach 3 i 4 w części piątej);*
- 19) *Szczególny tytuł II dotyczący postanowień finansowych (rozdziały na temat zasobów własnych Unii, wieloletnich ram finansowych, rocznego budżetu Unii, wykonania budżetu i absolutorium z jego wykonania, postanowień wspólnych i zwalczania nadużyć finansowych);*
- 20) *Tytuł III i postanowienia dotyczące wzmocnionej współpracy, w tym przeniesienie art. 27a–27e i art. 40-40b TUE oraz szczegółowych ustaleń na temat procedur głosowania [art. I-44 ust. 3];*
- 21) *Zmiana art. 309 zawierającego szczegółowe ustalenia dotyczące zasad głosowania w przypadku zawieszenia niektórych praw wynikających z członkostwa w Unii [art. I-59 ust. 5 i 6];*
- 22) *Dodanie w postanowieniach ogólnych i końcowych szczegółowych ustaleń odnoszących się do zakresu terytorialnego [art. IV-440 ust. 2-7].*

WYKAZ DOKUMENTÓW PRZEDŁOŻONYCH RADZIE EUROPEJSKIEJ

Konkluzje Rady w sprawie poszerzenia i wzmocnienia globalnego podejścia do kwestii migracji
10746/07

Wzmacnianie europejskiej polityki sąsiedztwa – sprawozdanie prezydencji z postępów prac i konkluzje Rady
10874/07
11016/07

UE i Azja Środkowa: strategia nowego partnerstwa
10113/07

EPBiO – sprawozdanie prezydencji
10910/07
10910/07 COR 1 (fr,mt)

Wymiar północny – roczne sprawozdanie za rok 2006 z postępów prac nad realizacją planu działania w zakresie wymiaru północnego
10612/07
10610/07

Sprawozdanie prezydencji w sprawie działań UE w ramach zapobiegania konfliktom, w tym realizacji programu UE dotyczącego zapobiegania konfliktom z użyciem siły
11013/07
11013/1/07 REV 1 (bg)
